

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА

ВМСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
ВСС - 17826	5 - 11 - 2024

ПРОТОКОЛ

Днес, 12 ноември 2024 година в 11:00 часа в Гражданска зала на Окръжен съд – Варна се проведе Общо събрание на съдиите от Окръжен съд – Варна.

Председателстващ събранието: съдия Марин Маринов – и. ф. административен ръководител – председател на Окръжен съд – Варна.

Протоколиращ на събранието: М. Иг. – съдебен секретар при Окръжен съд – Варна.

На събранието присъстват: 45 съдии (от общо 55) с право на глас, в това число 1 посредством видеоконферентна връзка; 4 младши съдии; 2 командировани съдии, председателите на Районен съд – Варна, Районен съд – Девня и Районен съд – Провадия.

С оглед броя присъстващи съдии с право на глас, събранието може да бъде проведено редовно и да взима валидни решения, при следния

ДНЕВЕН РЕД:

1. Приемане на правила за изслушване на кандидатите за заемане на длъжността Административен ръководител–Председател на Окръжен съд – Варна;
2. Изслушване на кандидатите за заемане на длъжността Административен ръководител–Председател на Окръжен съд – Варна;
3. Обсъждане и изразяване на становища;
4. Други.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/:
Уважаеми колеги, добър ден! Откривам Общото събрание на съдиите от Окръжен съд – Варна на днешната дата 12.11.2024 г. по обявения дневен ред. Дневният ред беше обявен на 04.11.2024 г. и беше допълнен на 05.11.2024 г. с допълнителна покана. От вчера сме качили проект за Правила. Надявам се да сте се запознали. Те ще бъдат визуализирани на екрана зад мен.

Основната тема е изслушване на нашите кандидати за заемане длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна, за която надявам се да бъде направен избор на 26.11.2024 г.

Съобразно разпоредбата на чл. 85 от ЗСВ, знаете, че Общото събрание се произнася по ред въпроси и това е един от тези важни за нас въпроси. Уважаеми колеги, има такива моменти, в които трябва да сме заедно и да

изберем пътя, по който ще продължим напред. Благодаря на всички за това, което правихме през годините! Благодаря, че налагахме един дух на толерантност и на отговорност към всичко това, което правим! Благодаря, че имахме възможността да подкрепим (всеки по някакъв начин) амбициите на нашите колеги. Амбициите не да управляват, а да правят нещата по-добри. Искрено се надявам, следващото Общо събрание по този повод да бъде в зала, която да отговаря на изискванията на стандартите, които се опитвахме да налагаме в нашия съд през годините. Ако има нещо, което аз не успях да доведа до неговия необратим развой, то това е да стигнем до един етап от изграждането на новата съдебна палата. Наистина се надявам, следващият Председател да успее да направи това и да завърши започнатото. Благодаря ви за присъствието! Осигурили сме възможност на почти изцяло заетият щат да участва в това събрание. Колеги, има ли други предложения за дневен ред?

Съдия Марин Атанасов: Аз имам предложение да отпадне точка 3 от дневния ред „Обсъждане и изразяване на становища“ и точка 4 да стане точка 3.

Съдия Мария Терзийска: Ако отпадне от дневния ред, ще трябва да отпадне и от правилата. В един от вариантите за правила има точно това. Ние трябва да вземем решение докъде ще стигнем при изслушване на колегите. Има няколко варианта. Тази точка може да отпадне от дневния ред, но тя пък е в правилата.

Съдия Десислава Жекова: Според мен трябва да остане точката в дневния ред, както и съответните предложения в правилата за изразяване на становище. Като цяло такава е практиката и смятам, че решаващият избиращ орган трябва да има право на становище.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Моля да гласувате по предложението на колегата Атанасов да отпадне точка 3 от дневния ред.

Предложението бе подложено на гласуване:

Гласуване „За“ – 3 съдии.

Гласуване „Против“ – 21 съдии.

Гласуване „Въздържал се“ – 21 съдии.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Има ли други предложения?

Съдия Мария Терзийска: Аз смятам, че точка 3 трябва да бъде част от дневния ред, но да бъде решено на фаза „Приемане на правилата“.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Моля да гласувате по предложението на съдия Терзийска, точка 3 да остане в дневния ред и процедурата да се уточни в точката за приемане на правилата.

Предложението бе подложено на гласуване:

Гласуване „За“ – 25 съдии.

Гласуване „Против“ – 2 съдии.

Гласуване „Въздържал се“ – 18 съдии.

След проведеното гласуване, Общото събрание на съдиите от Окръжен съд – Варна

РЕШИ:

ПРИЕМА СЕ направеното от съдия Мария Терзийска предложение, точка 3 от дневния ред да остане и процедурата да бъде уточнена в точката за приемане на правилата за изслушване на кандидатите за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Преминваме към първа точка от дневния ред – „Приемане на правила за изслушване на кандидатите за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна“. Колеги, правилата ви ги изпратихме. За тези, които не са успели да се запознаят, правилата са на екрана пред вас:

Проект!

П РА В И Л А

за изслушване на кандидатите за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна

- I. **Участие на съдиите в Общото събрание на Окръжен съд – Варна за изслушване на кандидатите за Административен ръководител – Председател на съда**
 1. Участието на съдиите в Общото събрание на Окръжен съд – Варна се осъществява посредством лично присъствие в Гражданска зала или чрез видеоконферентна връзка.
 2. При участие посредством видеоконференция, съдията може да участва в изслушването, да задава въпроси към кандидатите и да гласува.
 3. Представянето на концепции и лична мотивация на всеки от кандидатите да е в рамките на 15 минути.
 4. По време на Общото събрание на съдиите от Окръжен съд – Варна се води протокол и се изготвя звукозапис, за нуждите на протокола.
- II. **Поредност на изслушване на кандидатите**
 - Вариант 1
Изслушването на кандидатите да се проведе по реда на депозиране на документите пред ВСС.
 - Вариант 2
Изслушването на кандидатите да се проведе по азбучен ред.
- III. **Процедура по изслушване на кандидатите**
 - Вариант 1
 - 1.1. Изслушване на кандидат 1 в рамките на 15 минути.
 - 1.2. Изслушване на кандидат 2 в рамките на 15 минути.
 - 1.3. Въпроси към кандидатите от участниците в събранието, като всеки може да постави не повече от 3 въпроса.

Вариант 2

- 2.1. Изслушване на кандидат 1 в рамките на 15 минути.
- 2.2. Изслушване на кандидат 2 в рамките на 15 минути.
- 2.3. Въпроси към кандидатите от участниците в събранието, като всеки може да постави не повече от 3 въпроса.
- 2.4. Изказване на становища от присъстващите на общото събрание.

Вариант 3

- 3.1 Изслушване на кандидат 1 в рамките на 15 минути.
- 3.2 Изслушване на кандидат 2 в рамките на 15 минути.
- 3.3 Въпроси към кандидатите от участниците в събранието, като всеки може да постави не повече от 3 въпроса.
- 3.4 Изказване на становища от присъстващите на общото събрание.
- 3.5 Гласуване на подкрепа за кандидатите по реда на изслушването им.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: По предложението проект в точка I сме се спрели на участието на съдиите в Общото събрание на Окръжен съд – Варна за изслушване на кандидатите за „административен ръководител – председател“ на съда. Това е най-общо регламентът за участието: присъствието е лично, като е предвидена възможност и чрез видеоконферентна връзка. В точка втора сме регламентирали участието посредством видеоконференция да е свързано с възможността също да се задават въпроси и да се гласува. Представянето на концепции и лична мотивация на всеки от кандидатите да е в рамките на 15 минути. Това сме го заложили в една обща точка. И в една точка от общия регламент сме регламентирали, че по време на Общото събрание на съдиите от Окръжен съд – Варна се води протокол и се изготвя звукозапис за нуждите на протокола.

По точка I има ли предложения?

Не постъпиха възражения и предложения.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Който е съгласен с точка I от предложените правила, ведно с включените в нея 4 точки, моля да гласува.

Пристъпи се към гласуване:

- Гласуване „За“ – 45 съдии
- Гласуване „Против“ – няма
- Гласуване „Въздържал се“ – няма

След проведеното гласуване, Общото събрание на съдиите от Окръжен съд – Варна

РЕШИ:

ПРИЕМА СЕ точка I от предложените правила за изслушване на кандидатите за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна с включените в нея 4 подточки:

I. Участие на съдиите в Общото събрание на Окръжен съд – Варна за изслушване на кандидатите за Административен ръководител – Председател на съда

1. Участието на съдиите в Общото събрание на Окръжен съд – Варна се осъществява посредством лично присъствие в Гражданска зала или чрез видеоконферентна връзка.
2. При участие посредством видеоконференция, съдията може да участва в изслушването, да задава въпроси към кандидатите и да гласува.
3. Представянето на концепции и лична мотивация на всеки от кандидатите да е в рамките на 15 минути.
4. По време на Общото събрание на съдиите от Окръжен съд – Варна се води протокол и се изготвя звукозапис, за нуждите на протокола.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: По точка II от предложените правила „Поредност на изслушване на кандидатите“, колеги, има два варианта. ВСС провежда изслушването по реда на депозиране на документите. Преди няколко дни изслушването пред колегите в Апелативен съд – Варна беше по азбучен ред. Мисля, че може да изберем един от двата варианта. Ако не – слушам. Има ли други предложения?

Съдия Деян Денев: Предлагам да има трети вариант на поредност на изслушване на кандидатите – теглене на жребий, освен ако времето на подаване на документите не съответства на това по азбучен ред.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Който е съгласен за трети вариант – теглене на жребий, моля да гласува.

Пристъпи се към гласуване:

Гласуване „За“ – 41 съдии

Гласуване „Против“ – 4 съдии

Гласуване „Въздържал се“ – няма

След проведеното гласуване, Общото събрание на съдиите от Окръжен съд – Варна

РЕШИ:

ПРИЕМА СЕ предложението на съдия Деян Денев по точка II от Правилата изслушването на кандидатите да се осъществи по ред определен чрез теглене на жребий.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Имената на двамата кандидати са написани на два сгънати листа. Който бъде изтеглен, говори първи, нали така?

Съдия Константин Иванов: Да се напише на лист „1“ и „2“ и те да си изтеглят.

Съдия Асен Попов: Аз възразявам. Трябва да изберем кой ще тегли първи.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Който е за вариант с „1“ и „2“, моля да гласува.

Пристъпи се към гласуване:

Гласуване „За“ – 15 съдии
Гласуване „Против“ – 10 съдии
Гласуване „Въздържал се“ – 20 съдии

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Който е „За“ да се напишат имената на кандидатите и първият изтеглен да говори първи, моля да гласува.

Пристъпи се към гласуване:

Гласуване „За“ – 25 съдии
Гласуване „Против“ – няма
Гласуване „Въздържал се“ – 20 съдии

След проведеното гласуване, Общото събрание на съдиите от Окръжен съд – Варна

РЕШИ:

ПРИЕМА СЕ предложението по точка II от Правилата по редността на изслушване на кандидатите да се определи чрез теглене на жребий, като се напишат имената на кандидатите на два сгънати листа и първият изтеглен да говори първи. Правилата в тази част добиват вида:

II. Поредност на изслушване на кандидатите

Изслушването на кандидатите да се проведе по ред определен чрез теглене на жребий пред Общото събрание на съдиите от Окръжен съд – Варна. Тегленето на жребият да бъде осъществено посредством избор между два сгънати листа, на които са изписани имената на кандидатите. Кандидатът, чието име бъде изтеглено първо – се изслушва първи от Общото събрание.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Съдия Денев направи предложението за теглене на жребий, така че нека той да изтегли кой кандидат ще говори първи.

Съдия Деян Денев изтегля един от двата сгънати листа до размер 5x5,6 см., поставени пред него и го разтваря.

Съдия Деян Денев: Първи ще говори кандидатът Цвета Павлова.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: По точка III има три варианта:

Първи вариант: Изслушване на кандидатите в рамките на 15 минути; да се задават въпроси от присъстващите на събранието, като всеки може да поставя до 3 въпроса.

Втори вариант: Изслушване на кандидатите в рамките на 15 минути; да се задават въпроси от присъстващите на събранието, като всеки може да поставя до 3 въпроса и изказване на становища от присъстващите на Общото събрание.

Трети вариант: Изслушване на кандидатите в рамките на 15 минути; да се задават въпроси от присъстващите на събранието, като всеки може да поставя до 3 въпроса; изказване на становища от присъстващите на Общото събрание и гласуване на подкрепа за кандидатите по реда на изслушването им. Моля да гласуваме по предложените варианти.

Подлага се на гласуване първи вариант:

Гласуване „За“ – 22 съдии
Гласуване „Против“ – 22 съдии
Гласуване „Въздържал се“ – 1 съдия

Подлага се на гласуване втори вариант:

Гласуване „За“ – 15 съдии
Гласуване „Против“ – 29 съдии
Гласуване „Въздържал се“ – 1 съдия

Подлага се на гласуване трети вариант:

Гласуване „За“ – 13 съдии
Гласуване „Против“ – 23 съдии
Гласуване „Въздържал се“ – 9 съдии

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Трети вариант отпада категорично. Първият вариант не събира мнозинство – остава. Не се формира мнозинство да отпадне първият вариант. Имаше 22 „Против“.

Съдия Мария Терзийска: Аз си позволявам да изразя личното си становище, че все пак този протокол е част от материалите, които се изпращат на Съдийската колегия във Висшия съдебен съвет. Те ги четат тези протоколи и аз, тъй като много внимателно наблюдавам последните години изборите на Председатели, знам, че те стъпват на тези протоколи. Ако ние не изразим становища, как ще вземат адекватно решение? В тази връзка считам, че този протокол подпомага решението на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет.

Съдия Деян Денев: Аз не съм съгласен със съдия Терзийска, защото в регламента и в правомощията на Общото събрание влиза „предлагане на кандидат за председател“ и „изслушване“, а документите, които са извън срока, Съветът няма да ги приеме. Ако мислите, че ще ги приеме, съвсем естествено е, че трябва да се изразят становища на Общото събрание. Въпросът е дали ще бъдат приети.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Други становища?

Съдия Ирена Петкова: Според мен точка 2.4. не задължава никой да изказва становище и трябва да бъде дадена такава възможност, защото все пак идеята на процедурата е да стигнем до така нареченото съдийско самоуправление. По какъв начин стигаме до него, като само изслушаме и можем да задаваме въпроси? Всеки трябва да има право да изрази становище.

Никой не може да накара никого насила да го направи, но такава възможност трябва да бъде дадена.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Понеже колегата Марин Атанасов имаше такива идеи и в предварителните обсъждания с двамата кандидати. Виждаме, че има Общи събрания, които се провеждат само по този начин – те не изразяват становища, а изслушват, но те имат издигнати кандидати. Ние нямаме издигнати кандидати.

Съдия Асен Попов: Нашите кандидати са се самопредложили и ако те са се самопредложили, значи Общото събрание няма да издига кандидат. Щом няма да издигаме кандидат, за самопредложилите се кандидати ние трябва да си дадем нашето становище и да кажем примерно: „Подкрепяме този или този“.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Поставям отново на гласуване вариант 1 и вариант 2.

Подлага се на гласуване първи вариант:

Гласуване „За“ – 10 съдии
Гласуване „Против“ – 35 съдии
Гласуване „Въздържал се“ – няма

Подлага се на гласуване втори вариант:

Гласуване „За“ – 33 съдии
Гласуване „Против“ – 12 съдии
Гласуване „Въздържал се“ – няма

След проведеното гласуване, Общото събрание на съдиите от Окръжен съд – Варна

РЕШИ:

ПРИЕМА СЕ втори вариант от предложените по точка III Процедура по изслушване на кандидатите, а именно:

III. Процедура по изслушване на кандидатите

1. Изслушване на кандидат 1 в рамките на 15 минути.
2. Изслушване на кандидат 2 в рамките на 15 минути.
3. Въпроси към кандидатите от участниците в събранието, като всеки може да постави не повече от 3 въпроса.
4. Изказване на становища от присъстващите на общото събрание.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Колеги, пристъпваме към изслушване на кандидатите.

Съдия Цвета Павлова /кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна/: Добър ден, колеги! Не знам дали да се радвам за това, че съм първа или не. Съгласно изискванията на Закона за съдебната власт съм изготвила концепция за стратегическо управление на съда, която е публикувана на официалния сайт на Висшия съдебен съвет. Надявам се да сте се запознали с нея, затова по време на настоящото изслушване, ще отбележа само някои основни моменти. Съгласно изискванията на закона съм включила в нея няколко раздела.

Първият раздел е личната ми мотивация за заемане на длъжността Административен ръководител, която за мен е свързана с желанието да съхраня вече постигнатото, с желанието ми да го надградя, както и с увереността ми, че притежаваните от мен личностни и професионални качества желанието и енергията, която имам, както и изграденият добър персонален контакт с всеки един от членовете на колектива на Окръжен съд Варна, са една добра основа за едно успешно управление.

Вторият раздел, колеги, според изискванията на ЗСВ е анализ и оценка на състоянието на Окръжен съд-Варна. За изготвянето на този раздел като редови съдия в Окръжен съд-Варна съм ползвала данните от годишните доклади на съда, като за анализа на правораздавателната дейност на самия Окръжен съд и на Районните съдилища в съдебния район съм се позовала и съм изходила от данните за изминалата 2023 г.

Последният раздел, колеги, който за мен е най-важен в цялата ми концепция, са целите за развитието на съда, които съм си поставила, ако бъде избрана за Административен ръководител, както и мерките, които съм идентифицирала като приложими за постигането на тези цели. Тук искам да кажа, че съм се постарала в концепцията си по отношение на всяка една от целите, които съм си поставила и да напиша мерки в конкретика за постигането на тези цели, които мерки са хрумнали в ежедневната ми работа като редови съдия, усещайки дефицити в една или други посока. Няма да изброявам в момента всички мерки, които съм посочила, защото в отделните насоки някои са 10 на брой, а други - 15. Само ще се спра на отделните цели, които съм поставила и в конкретика, на определени мерки.

Първата цел, която съм си поставила, ако бъде избрана за Административен ръководител, разбира се, е развитието на кадрите и повишаване на квалификацията на съдебните служители и на съдебните заседатели като част от екипа, с който ние работим ежедневно. В хода на текущата си работа съм усетила дефицит от съдебни служители, които да подпомагат дейността на съдията. Например при връчване на съдебните книжа в чужбина. Било то чрез изготвянето на формулярите, или чрез използването на чужди езици. Затова мярката, която съм предложила и която е залегнала в концепцията ми, е именно да се идентифицират тези служители, които могат да работят свободно с чужд език, да могат да работят на едно добро технологично ниво с попълването на формулярите и съответно да бъдат обучени за тяхното попълване, за да могат да подпомагат дейността на съдиите.

Втората цел, която съм си поставила, ако бъде избрана за Административен ръководител, е повишаване на квалификацията и качеството на работа на съда. За тази цел също съм посочила конкретни мерки, като една от тях е намирането на способ за ефективно споделяне на материалите от вече проведени обучения, тъй като поради ограничаване броя на участниците в дадено обучение от страна на Националния институт на правосъдието, не всички колеги, които имат желание да вземат участие, могат да го направят. Затова смятам за ефективен метода на споделяне, като последното обучение, на което присъствах, беше например въведение в счетоводството, за което нямаше достатъчно бройки за участие от нашия Окръжен съд. Затова намирам за необходимо създаването на такъв метод за споделяне на материали, презентации и наученото от съответното обучение.

Намирам за изключително наложително възстановяване на практиката за общи събрания между колегите от Окръжен съд, от една страна и колегите от Районен съд, от друга, съответно от Окръжен съд и Апелативен съд, като от настоящото събрание и капацитетът на настоящата зала е видно, че няма да можем да направим подобни общи събрания, но това може да бъде

посредством представители на Районен съд – Варна и съответно председатели на състави от Окръжен съд-Варна. Намирам подобни събрания и съвещания за наложително да бъдат провеждани, с оглед преодоляване на противоречива практика при еднотипни казуси.

Другото, за което ще работя, е за новата Съдебна палата в града. Действително нашата сграда в момента се намира на едно прекрасно място в центъра на града, но същата е с абсолютно изчерпан капацитет и каквито и действия да предприеме един Административен ръководител за подобряване на битовите условия на съда, никога не може да бъде компенсирана тази пространствена липса. Отделно от това, като съдии предполагам, че на всеки един от вас се е случвало да му постъпи молба от адвокат по дело с молба да бъде изчакан, за да му се обезпечи необходимото време да се придвижи от Районен съд или съответно от Административен съд, както и молби от вещи лица, че не могат да намерят място за паркиране, с оглед ограничените паркоместа в центъра на града и съответно установената синя зона.

Ще продължавам да работя за насърчаване използването на медиацията като доброволен способ за разрешаване спора между страните, защото вътрешното ми убеждение е, че всяко едно доброволно разрешаване на спора е по-добро от всяко едно обосновано и правилно съдебно решение, където страните са винаги две и едната винаги е недоволна, независимо от правилността на съдебното решение.

Ще продължавам да работя за въвеждане на нововъведения в системите за управление на делата, за което съм изключително амбицирана след завръщането ми от Испания след проведен едноседмичен стаж по линия на Европейската мрежа за съдебно обучение, по време на което имах възможност да установя не само пълната дигитализация на производството, но и разликата с начина на правораздаване, осъществяването на правораздаването и разликата в този начин от преди шест години, когато отново бях на двуседмичен стаж в Испания, но в друг град.

Ще продължа да работя за повишаване на доверието на обществото в институцията, защото може да прозвучи наивно, но вярвам, че така създаваният негативен образ на съдебната система като цяло, може да бъде преодолян чрез проактивната политика на съда. Личното ми мнение е, че същата следва да бъде насочена не само към младите и подрастващи поколения, а следва да бъде насочена и към хората от нашето поколение, защото съм убедена, че вие, както и аз, в ежедневните си контакти с хора от различни професионални общности, разбирам, че за голяма част от обществото същността на правораздавателната дейност, разликата между съд-прокуратура, остава неразбрана и затова смятам, че следва да се работи в тази насока, като спрямо аудиторията се използва един разбираем за тях, а не наш, правен терминологичен език.

В заключение, колеги, познавате ме добре и от години. Професионалният ми път е започнал в Окръжен съд-Варна като съдебен кандидат. В решението си дали да предприема или не дадена стъпка, тъй като кариерното развитие за мен не е самоцел, винаги съм била водена от това дали имам енергията и дали съм способна да градя. Вярвам също така, че взаимодействията между членовете на колектива и добрата персонална комуникация са основата за ефективната работа с хората и вярвам, че диалогичността ми, умението ми да слушам, но и умението ми да чувам, ще ни направят, ако бъде избрана за Административен ръководител, един работещ само в положителна насока екип.

Това е от мен, колеги. Оставам на разположение за въпроси.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Благодаря, съдия Павлова. Съобразно регламента предстои изслушване на колегата Славкова, след което задаваме въпроси.

Съдия Иваничка Славкова /кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна/: Здравейте, колеги! По силата на жребия ще говоря втора. Докато слушах колегата Павлова, си помислих, че съм в по-благоприятна позиция, защото някои от нещата, които тя каза, аз спокойно мога да ги доразвия.

Колеги, много мислих, от кое точно изречение да започна и си дадох сметка колко ми е лесно да застана пред Общото събрание на съда и същевременно колко е трудно. Лесно ми е, защото познавам всички вас от много години, а някои от неприлично много години, но е и трудно, защото заставам тук от позицията на кандидат за Председател на този съд, в който аз работя в по-голямата част от професионалния си живот и който обичам и харесвам и мисля, че е мястото, където бих искала да работя, така че моето представяне не може да бъде много кратко. Моят професионален стаж е почти 32 години и житейски – 56. Личната ми мотивация започва с придобития ми професионален опит в последните 10 години. Работата, която свърших през последните 10 години, ми даде поглед върху други процеси в съда, които дълги години като съдия в този съд или не ме вълнуваха, или някак оставаха скрити за мен. Смятам, че през годините успях да оптимизирам и да подобря много от процесите в съда. Междувременно преди години завърших и магистратура „Публична администрация“, която смятах, че ще обогати по някакъв начин моите знания, но в крайна сметка се оказа, че практиката е по-добрият учител.

Първото и най-важно, което смятам, че трябва да се открие като нещо, което трябва да продължи в тази добра посока и да се надгради, това е правораздавателната работа – нейното качество, ефективност, бързина, спазване на всички критерии за разумни срокове, разбира се и прозрачност.

Отделих внимание на детското правосъдие и на специализираните състави, защото смятам, че това е едно от най-големите постижения на нашия съд в последните години.

Отделих също така и доста внимание на съдебните служители, защото това са хората, от които нашата качествена работа в много случаи зависи. Ние разчитаме на тяхната компетентност, професионализъм, знания и умения и трябва да се грижим за хората и комфорта в съда. Разбира се, отделила съм внимание на информационните технологии и комуникационната стратегия. Тоест отношенията на съда с местната общност и с други органи, затова тези цели очертават насоките, в които съм преценила, че трябва да се работи от гледна точка на поддържане на добрите резултати и надграждане на това, което сме направили и досега.

Разбира се, нашият съд винаги е отчитал едни изключително добри резултати от гледна точка на бързина на правораздаването, без излишни забавяния за приключване на делата и написване на съдебните актове в онези тримесечни срокове, които станаха общоприет критерий за добро качество и добра производителност, колкото и фабрично да звучи това, но това е възприет термин. И за разумите срокове, които също са утвърдени стандарти за резултатност на съдебната система, а ние в това отношение я имаме. Разбира се и резултатите от проверката на въззивните инстанции.

Въпреки всичко обаче, трябва да продължим да се стремим да прилагаме същите дисциплиниращи мерки от гледна точка на нередовното призоваване на участници но мисля, че големият ни проблем, като че ли напоследък са експертизите, липсата на експерти от различни специалности

или пък прекалено много претрупани с работа експерти, които забавят във времето експертизите, което изключително много ни затруднява. Така че смятам, че там вече търсим всякакви възможности, но трябва да се търсят и други. Като например непрекъснати контакти с ръководителите на учебните заведения, които да ни оказват съдействие в посочване на хора, които не само биха се ангажирали с изготвяне на една добра експертиза, но тя да е качествена, включително и да е направена по нов и модерен начин, така че да може да визуализира това, което вещото лице може да представи. Тоест да търсим специалисти, които да излязат от калъпа на модела на правене на експертиза; хора, които могат да подходят към още по-различен начин.

Едно от правомощията, които са посочени в ЗСВ и аз смятам за изключително важно, в нашето отделение сме го практикували в годините, това е аналитичната дейност и общите събрания на съда за обобщаване на съдебната практика. Мисля, че това може да се постигне най-добре и най-качествено по отделения. Имам предвид срещи с Районните съдилища, защото там най-често при годишните ревизии се открояват моменти, които би трябвало да бъдат обсъдени със съдиите. Така или иначе винаги при такива срещи с районните съдии – съвместни, не само между нас окръжните съдии, винаги дава добри резултати и е добре да не губим връзката помежду си, защото в последните години наистина до голяма степен прекъсна връзката между нас. Онлайн срещите ни доказаха, че не са добър вариант за поддържане на контакти.

Смятам, че трябва да продължи специализацията на детското правосъдие и да продължат да съществуват специализираните състави. Знам, че в Гражданско отделение имаше известни проблеми с разпределянето на дела, свързани с детското правосъдие, защото в един момент се оказа, че колегите, които са ангажирани с детското правосъдие, са много по-натоварени от другите колеги, но смятам, а и доколкото разбирам и от колегата Петкова и от колегите от Гражданско отделение, те успяха да преодолеят този проблем. Може би, пак ще се появяват някакви дисбаланси, но така или иначе това е решим проблем с вземане на решение за разпределянето на делата. Смятам, че колегите постигнаха много, работейки в тази област и могат да продължат в тази посока да не губят квалификацията си, която да им помогне не само при гледането на делата, но и да даде възможност да насърчи колеги, които са новопостъпващи, идват от Районния съд и такива, които в Районния съд са се занимавали с детско правосъдие. Същото се отнася, разбира се и за наказателните състави, където нямаше проблем с разпределянето на дела и с натоварването. Така че трябва да запазим постигнатите резултати в тази посока.

Само ще маркирам, че съм отбелязала изрично, че е изключително важно поддържането на добра работна среда, като надявам се, всички са убедени, че имаме добри професионални взаимоотношения помежду си.

Малко повече внимание, както казах, съм отделила на съдебната администрация, защото всички служители са ни важни. Трябва да отделяме внимание за техните нужди, способности, комфорт в работната среда, затова освен подбора, който се прави с очертаване на профил при наемането на служители, трябва, когато те вече работят в съда, да се работи в няколко посоки и това са обучението, тясната специализация на служителите, натовареността и унифициране на добри практики. Какво имам предвид? По отношение обучението на служителите, няма общовалидна и актуална методика за обучението. Колегата Павлова вече каза за споделянето, но то се отнася и за споделянето от съдебните служители, а не само за съдиите. Големият проблем при обучението е, че колегите невинаги споделят

материалите, а те понякога са изключително ценни. Същото се отнася и за съдебната администрация. Организирано се обучение, те обаче са малко на брой, а ние сме голям съд и невинаги одобряват достатъчно новопостъпили служители, а обучението между тях е на принципа на минал опит, като по-старият и по-опитен служител обучава по-младия служител, а това отнема много време, много усилия и накрая резултатът може да не е достатъчно добър. По отношение на тясната специализация, тя е добро решение, но времето показва, че понякога тя пречи, като имаме конкретни примери за това. Колегите, може би, си спомнят в минали години в едно цяло отделение секретарите бяха излезли в болнични, а имаше насрочени страшно много заседания и се наложи от друго отделение да влизат и да заместват. Справиха се блестящо секретарите от другото отделение, но това им костваше много стрес. По-лесно би било ако има временно пренасочване на служители, най-малкото с цел запознаване с работата в друго отделение, за да може в такива ситуации да разполагаме с хора, които не са тесни специалисти, колкото и добро да е това.

Относно натовареността на служителите, смятам, че има възможности чрез ЕИСС или по друг начин да се извършва периодичен анализ на натовареността на служителите, да се прави сравнителен анализ, който дава възможност за изравняване на натоварването в по-дългосрочни цели и за планиране на служителите в отделенията, пренасочване на служители от по-ниско натоварени служби или отделения в по-натоварени, а това ще подобри и атмосферата в колектива.

Времето напредва и като че ли ще пропусна въпроса за използването на информационните технологии. За информационните технологии ще кажа само едно – всички много трудности видяхме през последните 4 години с ЕИСС. Изобщо няма да говоря за другите неща, защото те ще отнемат много време, но наскоро си дадох сметка, че трудностите ни с ЕИСС по-скоро подтикнаха и самите нас, и служителите да търсим и предлагаме решения и когато получим отговор от разработчика на ЕИСС на тези решения, удовлетворението е доста голямо.

В съда предстои промяна без съмнение. Тази промяна ще бъде по отношение на личността на Председателя. Посоката, в която се движи съдът, няма да се промени. Съдът се развива в тази посока от много години. Тя е правилната и трябва да остане тази. Това са основните цели на съда - постигнатото в правораздавателната дейност, комуникацията с обществото и организационното усъвършенстване на съда. Трябва да запазим и да отстояваме мястото си в местната общност, мястото сред другите съдилища в съдебната система и да ценим работната среда, която сме създали, защото смятам, че това е едно от големите постижения на съда, защото всички ние сме хора с опит и почтеност. Председателят на съда, който и да е той, трябва да е този, който да дава тази посока, да запазва всичко постигнато до тук, да съхранява тази атмосфера, да подкрепя и да мотивира всички хора в съда - и съдиите, и съдебните служители, защото това е най-важният актив на този съд. Без хората в него няма как да постигнем това, което всички ние искаме. Благодаря ви за вниманието!

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Благодаря на колегите Павлова и Славкова. Уважаеми колеги, преминаваме към точка 2.3. Задаване на въпроси към кандидатите. Ще ви припомня, че всеки един може да зададе до 3 въпроса.

Съдия Диана Митева: Въпросът ми е към двамата кандидати. Варненски окръжен съд е известен според мен с една уникална своя характеристика и това е Търговското отделение. Търговско отделение, което гледа както дела първа инстанция, така и въззивна по отношение на делата на търговските, които идват от Районния съд. Какво е становището на кандидатите? Ще съхраните ли тази уникална характеристика на Търговско отделение, което е едно голямо достижение, защото тази специализация от една страна в търговските дела, но и погледа на колегите, които работят и във въззивни състави позволява да бъдат разграничени техните актове. Това беше от позицията на командирован в Апелативния съд. Личи си кое идва от Окръжен съд-Варна и кое идва от Районен съд, така че смятам, че тази специализация в момента като уникална дава по-добър резултат.

Съдия Цвета Павлова /кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна/: Отговарям по реда, по който е тръгнало изслушването. На мен ми е много лесно да отговоря на този въпрос като съдия, който работи в Търговско отделение. Аз като цяло смятам, че това да работиш както първоинстанционни, така и въззивен съдебен състав, е не само голямо достижение, но и нещо, което развива самия съдия като професионалист, така че – да, категорично смятам да го запазя. Бих искала да кажа, че смятам, че и Гражданско отделение, и Наказателно отделение си има своята уникалност като работа и именно затова са добрите резултат, които се показват от съда като правораздавателна дейност и ако няма някакъв проблем, който да налага промяна в тази организация на работа вече, не бих я предприела.

Съдия Иваничка Славкова /кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна/: Аз като съдия, който не е работил в Търговско отделение, ще кажа, че никога не би ми хрумвало да си помисля, някой да работи само първа инстанция или въззивна инстанция. Първо най-малкото, защото аз самата гледам и първа, и въззивна инстанция дела, така че това е моят отговор. Не знаех, колега Митева, че е уникален Варненският окръжен съд, че само Търговско отделение е така организирано. Знам за различна организация на съдилищата в страната, но така или иначе очевидно нещо, което е показало в годините, че работи добре, значи, че трябва да продължи да работи така. Няма защо да експериментираме и да чакаме някакви други резултати.

Съдия Деян Денев: Моят въпрос е към двамата кандидати. Ако по време на мандата ви спечелите конкурс в по-висша инстанция, бихте ли сменили работното си място или бихте продължили работата си като Административен ръководител на този орган, за който кандидатствате? Ще поясня защо питам – за да си направя лична преценка за подбудите, които ви карат да кандидатствате за Административен ръководител на този орган на съдебната власт. Дали са лични, кариеристки подбуди, или действително се интересувате от развитието на този съд. Също така как виждате професионалното си развитие в следващите 5 години, а може и 10?

Съдия Цвета Павлова /кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна/: Колеги, неведнъж съм имала повод да споделя, че решенията, които взимам в живота си, не са спонтанни, нито са израз на цялостно кариерно развитие, затова след като съм избрала пътя да кандидатствам за Административен

ръководител на Окръжен съд - Варна, ще вървя по този път, тъй като аз съм решила. Доколкото не е приключила процедурата за назначаване в конкурса за повишаване в апелативните съдилища, ако бъде избрана за административен ръководител на Окръжен съд – Варна, аз ще си подам заявление за отказ от участие, ако все още е висеща процедурата, но по време на действащ мандат като административен ръководител, с цялата отговорност, която съм поела към себе си и към колектива, аз не бих се кандидатирила за повишаване в длъжност.

Съдия Иваничка Славкова /кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна/: Аз в момента не участвам в конкурс, но отговорът ми ще бъде подобен на колегата Павлова. Първо, ако бих била избрана за административен ръководител, не бих участвала в конкурси, защото не смятам, че е редно. Смятам, че за ангажимента, който един административен ръководител поема, е редно, той да го изпълни. Административният ръководител не е кариерно израстване, ако това е част от въпроса. Аз дълги години си мислех, че естественото развитие е да се движи един съдия в нивата на системата нагоре. Докато преди години си дадох сметка, че всъщност кариерното израстване за един съдия не е израстването по нивата, а това е собственото му израстване като съдия. Собственото повишаване на неговите умения като съдия и това, което той прави като съдия, защото един ден, когато напусне съда изобщо и когато се обърне назад, едва ли, може би, някой ще си спомня в кой точно съд е бил и какъв съдия е бил и това е по-важното. А иначе ми се струва, че за административните ръководители участието в един конкурс става все по-трудно и по-трудно. Просто конкуренцията на административния ръководител на фона на останалите съдии, които работят на 100% е много по-трудна и по-тежка, но аз смятам, че не е редно да се участва в такъв конкурс.

Съдия Росица Станчева: Здравейте на всички. Искам като прелюдия към въпроса, който зададе съдия Митева да задам своя. В концепцията и на двете се акцентира на запазване на добрите практики, на това, което е съградено. Аз съм твърдо убедена и знам, че Окръжен съд-Варна е една добре смазана и работеща институция и това трябва да продължи, но еволюцията е естествен начин за развитие и превес, затова въпросът ми към вас е: какво в организацията и в работата на съда бихте променили и бихте работили да бъде променено?

Съдия Цвета Павлова /кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна/: Първо – много благодаря за въпроса! При отговора на въпроса смятам, че имам малко предимство пред колегата Славова, защото бидейки редови съдия, естествено съм се сблъсквала с неща, не до там работещи толкова добре в нашата добре смазана машина, поради което смятам, че има какво да се промени. Конкретно това, което може да се промени в организацията специално за Гражданско и Търговско отделение, е например възлагането на разпределението на делата на съдебни служители, след като преминат през съдия, който да поставя съответния шифър, защото разпределението на делата, което се извършва от Заместник-Административните ръководители, включително и от лицата, които ги заместват по заповед, е една чисто техническа дейност, изключително времеемка за тях. Това е нещото, което на прима виста ми идва на ум да отговоря. Смятам, че също така трябва да се работи и в посока взаимозаменяемостта на кадрите, защото в много случаи

един или двама съдебни служители се оказват единствени способни да свършват нещо необходимо за ефективната работа, така че в това отношение също смятам, че трябва да има не промяна, а надграждане на това, което е.

Съдия Иваничка Славкова /кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна/: Като че ли се оказва, че имам привилегията да говоря втора и да взимам повод от думите на колегата Павлова, което не е много честно, като че ли, но така се получава. Поводът, който ще взема от нейните думи, е във връзка с разпределението на делата, което колегата Станчева добре знае какъв огромен ежедневен ангажимент е, а в началото, когато се въведе този тип „случайно разпределение“, на мен ми се налагаше да стоя по цял ден на работа и след работно време, защото влизаха дела, които трябваше незабавно да се разпределят. Работата постепенно се регулира. Не бих казала, че опитът на Наказателно е достатъчно добър пример, защото в Наказателно по-голямата част от делата се разпределят от съдебни служители и те се справят великолепно. До момента не е имало проблем при разпределението. Само в по-сложни случаи са се съветвали с мен. Останалата част я разпределям аз, но смятам, че в момента върви процес на обучение на служителите на Фронт офиса, за да могат да поемат изцяло разпределението и смятам, че това може да се направи. Това е наистина една добра идея, колега Павлова. Вие също разпределяте дела, знам и е доста голям ангажимент.

Това, което бих променила, е, отново ще го повторя, за мен е проблем натовареността на служителите и неравномерното натоварване, защото не може винаги да се движим на историческия принцип, а трябва да правим непрекъснати анализи на натовареността на служителите на разпределението им по отделните звена, за да може да се създаде усещане за справедливост във всички кадри, защото липсата на усещане за справедливост при натоварването, няма да доведе до мотивирани служители, които да могат да си вършат добре и качествено работата.

Със сигурност има още много неща, които сигурно могат да се променят, защото ние не сме статична организация, а сме нещо, което непрекъснато и ежедневно се променя. Само си помислете, преди 5 години какво правихме и как работихме и какво се случва сега, така че нещата ще се променят, надявам се към по-добро.

Съдия Деница Добрева: Моят въпрос е свързан с необходимостта от преодоляване на общественото мнение за системата на съда. Какво бихте предприели, в случай че хора протестират пред прозорците на съда в продължение на дни срещу според обществено мнение несправедлива Присъда?

Съдия Цвета Павлова /кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна/: Този въпрос е свързан с начина, по който би се реагирало при една медийна криза, каквото би представлявало протест. Първото нещо, което бих направила ако съм Административен ръководител, е да сформирам кризисен щаб, който ще включва съдията, който пряко касае, Административния ръководител, пиара на съда, при необходимост и Ръководителя на отделението и вече според естеството, мултиплицирането, ще се вземе решение дали да се излезе с пресконференция, със становище на Административния ръководител, със прессъобщение към съда и по какъв начин да се реагира.

Съдия Деница Добрева: Бихте ли защитили публично съдията?

Съдия Цвета Павлова /кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна/: Първото, което ще направя, е да видим фактите и разбира се, че публично бих защитила съдията. Аз самата съм била обект на подобна атака и получавах подкрепа както от отделението, така и от Административния ръководител.

В залата влиза съдия Яна Панева.

Съдия Иваничка Славкова /кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна/: Важни са и двете гледни точки. Може би имахме примери тази година доста неприятни, единични изпълнения на протести, но ние помним и други по-тежки ситуации, когато имаше организирани протести пред сградата на съда и наистина правилата са такива да се свика кризисен щаб, който да може да отговори на тази пиар-криза. Аз например бих потърсила веднага служител - „Връзки с обществеността“, защото ще ме посъветва в детайли какво и как трябва да се постъпи, но при всички случаи трябва да се търси конкретния съдия ако има конкретен съдия, защото понякога протестите пред сградата на съда са доста общи и не става ясно, срещу какво точно се протестира. И този кризисен екип, който да отговаря на кризисния пиар, трябва да предприеме съответните действия. Действително трябва да участват няколко човека, а не само Председателят и пресаташето да се ангажират с това. Наистина всяка една ситуация е различна и трябва да се реагира и трябва да защитаваме, както образа на съда, така и конкретния съдия-докладчик и не трябва да оставаме безмълвни. Имали сме ситуации, в които не взехме отношение, поради обстоятелство, че просто нямаше как да вземем отношение. Да не се задълбочаваме в ситуацията. Искаше ни се, но нямаше как. Когато има висящо дело, няма как да вземем отношение в такива ситуации, така че това е отговорът ми. Решение има. Има конкретни стъпки, които трябва да се изпълняват. Има комуникационни стратегии, които трябва да се изпълняват и аз смятам, че служител - „Връзки с обществеността“ е изключително полезен в това отношение, защото това е човекът, който притежава експертността, а един Председател със сигурност ще се научи в движение на много неща, дори и да не го знае.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Как решихте да кандидатствате? Сами ли решихте или някой ви подтикна? Търсили ли сте подкрепа от други колеги вътре в колектива дали за издигане, дали за това какво би казал, или сами решихте да го направите?

Съдия Цвета Павлова /кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител – Председател на Окръжен съд – Варна/: Аз съм имала повод да кажа, че въобще да се насоча към това да кандидатствам към административната длъжност, бях подтикната от колеги, които изразиха увереността, че аз притежавам необходимите качества за това. След като обмислих и взех това решение, разговарях с Марин Маринов и казах, че имам желание да се кандидатирам, при което неговият съвет беше да се прибера, да преспя, защото работата е много времеемка и ако все още имам това решение, на следващия ден да му го обявя. Така и сторих. Подкрепа за издигане не съм търсила от никой. Подкрепата, която съм получила от

колегите, беше: „Цвети, ти си човекът. Да, можеш да се справиш и имаш необходимите качества за това.“

Съдия Иваничка Славкова /кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Варна/: Аз сама взех решението, като този път беше доста трудно. Обикновено взимам доста бързо решения. Може би, това е професионална деформация в добрия смисъл на думата. От гледна точка на търсене на подкрепа за издигане на кандидатура, ще кажа, че на Общото събрание на нашето отделение по друг повод, тъй като предстоеше обявяването на конкурса в Държавен вестник или вече бяха взели решение ВСС, не си спомням, попитах колегите по принцип дали биха предложили кандидатура от името на Общото събрание на Окръжния съд, като мнението на колегите беше, че те по-скоро не са съгласни да се издига кандидатура на съда, защото сме първо голям съд и второ трябва да се даде възможност на кандидатите да заявяват своето желание, а пък вече, каквото стане нататък. С две думи прецених, че това е вариант, който не е добър, след което започнах да обмислям за собствената си кандидатура дали бих могла да събера смелост и дали имам достатъчно мотивация да го направя и ми отне доста време, за да взема това решение, защото осъзнавам колко много, не само от времето ми в съда, но и дори от личното ми време една такава работа би ангажирала, но аз прецених, че съм вече на такъв етап от живота си и професионалната си кариера, че мога да отдам много повече, отколкото можех да направя преди 20 години, например, в същата тази ситуация.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Има ли други въпроси? Колега Дрингова, имате ли въпроси към кандидатите?

Съдия Иванка Дрингова: Не, нямам въпроси.

Не постъпиха други въпроси.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Уважаеми колеги, преминаваме към точка 2.4. от Правилата: Изказване на становища от присъстващите на Общото събрание.

Съдия Мария Терзийска: Уважаеми колеги и мили дами, аз нямам въпроси, защото ще кажа и така си мисля, че съм една от малкото тук, които познават и двете кандидатки много добре.

С колегата Славкова вече 10 години и половина сме в един екип. Имали сме различия по всякакви теми, но по важните теми за съда и за неговото развитие, винаги в достатъчна степен сме съумявали да преодоляваме и да намерим необходимите компромиси. Разбира се, част от екипа са Председателят и колегата Петкова.

Колегата Цвета Павлова я познавам от 30 години. Тя е само 5 дни по-голяма от моята биологична сестра и в един много голям период от живота ми, мисля, че двете бяхме като сестри. И в добро, и в лошо сме били заедно. Аз съм помагала на нея и тя на мен. След това съвсем по естествен начин, с когото се развиха събития, всяка със своето семейство, нормално промени житието ни, но ние пак сме близки.

И двете познават моето семейство и аз познавам техните семейства. И двете са ме допуснали до домовете си, както и аз тях. Това са едни силни жени с висок морал и в същото време са много различни и това личи в концепциите

им. На колегата Славкова не ме изненадва концепцията. Може би, защото в резултат на съвместната ни дейност в ръководството, тя е споделяла доста неща с мен, които би желала да направи. На колегата Павлова концепцията я възприех като тази на страничен наблюдател на настоящото ръководство. Дори видях част от собствените си грешки, но все пак една концепция на човек, който е в страни от ръководството, но не е в страни от проблемите на съда. Доста е задълбочена и там също има интересни идеи. Считаю, че тя би могла да се осъществи ако, разбира се, бъде подкрепена, затова аз ще ги поздравя за смелостта и ще пожелаая и на двете успех. Благодаря!

Съдия Ирена Петкова: Слава Богу (за мен казвам), че решихме, че няма да изразяваме подкрепа. Лично аз не бих могла. Нямам това дълголетно контактуване с двете, макар че ги познавам от, така да се каже, неприлично дълго време. Едната повече, може би, в личен план. Със съдията Славкова повече в административен план. Не казвам, че някоя ми е по-близка от двете, защото не е така.

Най-важното, което чух от концепциите им, е, че те ще работят и ще продължат това, което е започнато. Хареса ми това, че няма да има промяна в общия път, който е избран да се върви напред и това е залегнало в концепцията и на двете. Това, че има някакви промени, които се предвижда да бъдат направени, е супер. Докато не се направи опит, няма да се знае кое ще работи по-добре. Това, което каза и Мария, наистина понякога погледът отстрани е страшно полезен. Когато вървиш по пътя, не виждаш настрани, особено когато водиш напред. Убедих се в това нещо. Когато трябва да си начело, не виждаш отстрани как изглеждат нещата как биха могли да бъдат по-добре. Само казвам, че се успокоих, че концепциите и на двете са долу-горе насочени към един и същи начин, че вървят по един и същи път. Не са диаметрално противоположни, дори не бих казала, че са противоположни. Те самите се допълваха. Всяка взе нещо от предходното и довършваше. Пак казвам, слава Богу, че не трябва да изразяваме подкрепа, поне за мен, а ако някой иска пък, може да си я изрази като становище. Аз лично се надявам да си имаме Председател.

Съдия Десислава Жекова: Естествено подхождам с уважение към двете кандидатури. С оглед всичко, което се обсъди, тъй като съдия Павлова не е изпълнявала административна длъжност до този момент, държа да добавя това, че през годините тя нееднократно е показвала, че умее да поддържа колективния дух и да обединява колегите. Мисля, че за това бихте се съгласили с мен. Виждам също така в концепцията ѝ, че е много правилно набелязала предизвикателствата, с които ще трябва да се справи и е направила адекватен анализ на начините, по които да го направи. Това е, което исках да кажа. Благодаря!

Съдия Светла Даскалова: Направих си труда да прочета концепциите. Действително и двете са доста обхватни. Безспорно познавам съдия Славкова повече, отколкото съдия Павлова. През годините съм се убедила, че съдия Славкова беше най-добрият ни заместник-председател за Наказателно отделение и мисля, че би могла да се справи с тази задача като Административен ръководител.

Съдия Ралица Райкова: Искам да благодаря и на двете за това, че приехте тази сериозна задача и изключително интересно беше това, което чух от вас. Не зададох въпроси, защото това, което изложихте и от въпросите,

които колегите зададоха, се отговори на нещата, които мен ме интересуваха. Искам да кажа с цялото си уважение към съдия Славкова, понеже със съдия Павлова пряко сме работили в едно отделение, имам наблюдения за нея като човек, като личност и смея да кажа, че е изключително диалогична и въпреки че няма този управленски опит, за който всички говорим, смятам, че ще бъде много добър Административен ръководител.

Съдия Елина Карагъзова: Явно е, че се очертава едно много равностойно съперничество. Аз се радвам, че точно вие сте решили да поемате по този път. Спокойна съм от това, което чух и прочетох, че който и да бъде избран, съдът ще бъде в сигурни ръце. Разбира се, като част от Търговско отделение имам много по-преки и непосредствени впечатления за съдия Павлова. Всички знаем нейните безспорни професионални и лични качества. Същото обаче може да се каже и за съдия Славкова. Така, че искам да им пожелаем успех и сили! Която и от вас да победи, да бъде достоен административен ръководител.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Ще кажа и аз няколко думи. Цвета, Иваничка, благодаря ви, че сте в тази процедура и за този кураж, защото знам какво е. И си давам сметка, че всеки път е по-трудно, защото хората гледат всичко, това е публично. Това е най-големият изненадващ момент за всеки административен ръководител, когато стане такъв. А аз вярвам, че една от вас ще бъде предпочетена. Но не искам да говоря за победи, за битки и т.н., защото това не е моя територия и ние не сме в битка. Която и да бъде предпочетена, знам, че ще се справи.

Иваничка – това беше моят първи избор за Заместник-Председател, когато се проведе един разговор със съдия Нейкова. Тя беше изключително коректна – тогавашния заместник-председател. Каза ми: „Аз знам, ти си човек с друга енергия, на теб ти трябва друг екип.“ И претегляйки качествата, които аз смятам, че трябва да има един заместник-председател, предложих на нея. Тя познава работата на наказателно отделение много добре. Тя е част от управленския екип вече 10 години. Имаше лично своите предизвикателни моменти и то не един. А аз помня повече такива, в които искаш да извикаш, но правилата те стягат за гърлото. Така че благодаря за куража!

Съдия Павлова я познавам от доста години, още от университета. Помня и други моменти като дете, но не ги включвам в тази статистика, защото не са част от съзнателният път на един човек.

По концепциите: Цвета залага на повече промени, което на мен примерно ми харесва повече, защото знаете, че аз бях такъв председател, който залагаше на промени. Не е дошъл момент, за да се извиня за това. Има външен поглед за управлението в съда. Видяхте и чухте, че и тримата колеги, които се изказаха – съдия Славкова в качеството си на кандидат, съдия Терзийска и съдия Петкова оцениха това като приоритет. И двете искат да надграждат. Това, което ми направи добро впечатление в отговорите и на двете на моя въпрос за начина, по който са решили да кандидатстват. Защото каквото и да се говори, колеги, управлението е въпрос за лидерство – да водиш. Лидерът се заявява. Той не се крие, когато става дума за проблем. Тогавашно, когато средата е спокойна и тогава, когато няма проблеми, няма нужда от лидери. Ние в Европа имаме дефицит на лидерство, просто защото живеехме много спокойно. В по-трудни времена обаче, всички следват лидера. Никой не следва този, който харесва, а всеки следва лидера. Този, който е силен и ще ги извлече от ситуацията. Това е естествен процес. Моля и двете, която и от вас да бъде предпочетена, да бъде лидер и когато дойдат

проблемите да не пита: „Какво да правим сега?“, защото това е онази черта, която прави разликата. Защо избираме председатели ако те в труден момент, ще питат други? Има отговорности, които председателят сам трябва да поеме. Има много неприятни неща, които трябва да върши и непопулярни неща, които трябва да прави. Давам ви пример – налагането на дисциплинарно наказание. Няма да се връщам към един труден момент от началото на моята управленска кариера. Председателят понякога трябва да слага костюма и (ако е мъж - и вратовръзката си) и дори и в събота, и в неделя и да ходи на празници, защото съдът трябва да бъде част от имената, които се четат примерно на Националния празник на страната.

Благодаря и на двете за отговора, който дадохте за това как сте се мотивирали! Благодаря на Цвета, че се заяви на онова събрание, защото имаше смелостта да го направи! Благодаря на Иваницка, че обмисли, защото аз също съм имал в предходни моменти и в настоящия също дълъг период на обмисляне дали да го направя? Решаващият орган е ВСС и така трябва да бъде. Този орган е освободен от нашите емоции и свързаности към отделните кандидати. Ние имаме с вас своята история – кой лична, кой професионална. Но ви благодаря, че го направихте. Който и да е, ще стане председател в един ден, но ще трябва да е председател поне 5 години, така че желая ви успех! Желая ви да имате стоицизма и да се подготвите прекрасно. Мисля, че най-голямото достижение, което имаме, е това, че проведохме събранието по начин, позволяващ на всеки да изложи това, което искаше да се чуе. Мисля, че това е демокрацията, това е самоуправлението. Вярвам, че която и да бъде предпочетена, ще го продължи. Не заради друго, а защото средата, която ние имаме, няма да ви позволи друго.

Благодаря ви, колеги!

Преминаваме към точка „Други“ от дневния ред. Имаме ли други въпроси, които да обсъждаме?

Не постъпиха въпроси.

Съдия Марин Маринов /Председател на Окръжен Съд – Варна/: Празнуването на завършването на годината ще бъде на 13.12.2024 г. Мястото го знаете. Моля за това да запазим онова, което винаги е било част от традицията ни да завършим годината неформално с усмивки и с танци. Благодаря ви за участието, за изключително толерантната подкрепа към двамата кандидати и ви желая прекрасно време!

Поради изчерпване на дневния ред, закривам Общото събрание на съдиите от Окръжен съд – Варна.

Общото събрание на съдиите от Окръжен съд – Варна приключи в 12:52 часа.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: ...
/Марин Маринов/

ПРОТОКОЛИСТ:
/М-ч Иваницка/